

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (första avdelningen)

den 25 november 2014*

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot Iran för att förhindra kärnvapenspridning — Frysning av tillgångar — Oriktig bedömning — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Skadeståndstalan”

I mål T-384/11,

Safa Nicu Sepahan Co., Ispahan (Iran), företrätt av advokaten A. Bahrami,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av A. Vitro och R. Liudvinaviciute-Cordeiro, därefter av R. Liudvinaviciute-Cordeiro och I. Gurov, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående dels en talan om delvis ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 136, s. 26) och av rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 88, s. 1), dels en talan om skadestånd,

meddelar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden H. Kanninen samt domarna I. Pelikánová (referent) och E. Buttigieg,

justitiesekreterare: handläggaren N. Rosner,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 4 mars 2014,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Bakgrund till tvisten

- 1 Målet rör de restriktiva åtgärder som införts för att utöva påtryckningar mot Islamiska republiken Iran för att denna ska upphöra med sin spridningskänsliga kärntekniska verksamhet och med att utveckla kärnwapenbärare (nedan kallat kärnwapenspridning).
- 2 Sökandeföretaget, Safa Nicu Sepahan Co., är ett iranskt aktiebolag.
- 3 Namnet på en enhet som identifierades som "Safa Nicu" hade upptagits i förteckningen över enheter som stöder iransk kärnwapenspridning i bilaga II till rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam standpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39). Upptagandet skedde genom rådets beslut 2011/299/Gusp av den 23 maj 2011 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 136, s. 65).
- 4 Som en följd härav kom namnet på den enhet som identifierades som Safa Nicu att upptas i förteckningen i bilaga VIII till rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1), genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 (EUT L 136, s. 26).
- 5 I skälen till beslut 2011/299 och genomförandeförordningen nr 503/2011 beskrevs den enhet som identifierades som "Safa Nicu" som ett "[k]ommunikationsföretag som levererat utrustning till anläggningen i Fordow (Qom), som byggs utan att ha deklarerats hos IAEA".
- 6 Efter underrättelse av en av sina handelspartners begärde sökandeföretaget, genom skrivelse av den 7 juni 2011, att Europeiska unionens råd skulle ändra bilaga VIII till förordning nr 961/2010 antingen genom att komplettera och korrigera upptagandet av den enhet som identifierades som "Safa Nicu" i den aktuella förteckningen, eller genom att ta bort enheten från förteckningen. Sökandeföretaget gjorde i detta hänseende gällande att nämnda upptagande avsåg en annan enhet än den själv, alternativt att rådet hade gjort sig skyldigt till ett misstag när det upptog sökandeföretaget i förteckningen i bilaga VIII till förordning nr 961/2010.
- 7 Eftersom sökandeföretaget inte erhållit något svar på sin skrivelse av den 7 juni 2011, kontakade företaget rådet per telefon och skickade därefter en ny skrivelse den 23 juni 2011.
- 8 Upptagandet av den enhet som identifierades som "Safa Nicu" i förteckningarna i bilaga II till beslut 2010/413 och i bilaga VIII till förordning nr 961/2010 bibehölls genom rådets beslut 2011/783/Gusp av den 1 december 2011 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 319, s. 71) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 av den 1 december 2011 om genomförande av förordning nr 961/2010 (EUT L 319, s. 11).
- 9 I beslut 2011/783 och i genomförandeförordning nr 1245/2011 ersattes omnämmandet "Safa Nicu" med omnämmandet "Safa Nicu, även kallad 'Safa Nicu Sepahan', 'Safanco Company', 'Safa Nicu Afghanistan Company', 'Safa Al-Noor Company' och 'Safa Nicu Ltd Company'". På samma sätt angavs fem adresser i Iran, Förenade Arabemiraten och Afghanistan såsom identifieringsuppgifter för den avsedda enheten.
- 10 I skrivelse av den 5 december 2011 informerade rådet sökandeföretaget om att det hade behållits i förteckningarna i bilaga II till beslut 2010/413 och i bilaga VIII till förordning nr 961/2010. Rådet konstaterade att de synpunkter som sökandeföretaget hade framfört den 7 juni 2011 inte utgjorde skäl för att häva de restriktiva åtgärderna. Rådet preciserade att upptagandet av den enhet som

identifierades som "Safa Nicu" verkligen avsåg sökandeföretaget, trots att enhetens hela namn inte återgavs. Rådet informerade även sökandeföretaget om de ändringar som tribunalen redogör för i ovanstående punkt.

- 11 Förordning nr 961/2010 upphävdes genom rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 88, s. 1). Rådet upptog sökandeföretaget i bilaga IX till den sistnämnda förordningen. Skälen avseende sökandeföretaget är identiska med skälen i genomförandeförordning nr 1245/2011.
- 12 Genom skrivelse av den 11 december 2012 informerade rådet sökandeföretaget om att det hade behållits i förteckningarna i bilaga II till beslut 2010/413 och bilaga IX till förordning nr 267/2012 samt översände den sistnämnda förordningen såsom en bilaga.
- 13 Genom rådets beslut 2014/222/GUSP av den 16 april 2014 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 119, s. 65) avfördes sökandeföretaget från förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413. Genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 397/2014 av den 16 april 2014 om genomförande av förordning nr 267/2012 (EUT L 119, s. 1) avfördes sökandeföretaget, i enlighet härmed, också från förteckningen i bilaga IX till förordning nr 267/2012.

Förfarandet och parternas yrkanden

- 14 Sökandeföretaget har väckt förevarande talan genom en ansökan som inkom till tribunalens kansli den 22 juli 2011.
- 15 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 31 januari 2013 justerade sökandeföretaget sina yrkanden med anledning av att förordning nr 267/2012 hade antagits.
- 16 I samband med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades, förordnades referenten att tjänstgöra på första avdelningen och målet tilldelades följaktligen denna avdelning.
- 17 Som en åtgärd för processledning, enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, anmodade tribunalen parterna, genom en skrivelse av den 16 januari 2014, att skriftligen besvara vissa frågor. Parterna inkom med sina svar den 31 januari 2014.
- 18 Den 4 februari 2014 anmodades parterna att inkomma med synpunkter på motpartens svar på de frågor som hade ställts den 16 januari 2014. Parterna lämnade sina synpunkter den 20 februari 2014. Till sina synpunkter hade sökandeföretaget bifogat kompletterande handlingar för att visa att det hade lidit skada.
- 19 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens skriftliga och muntliga frågor vid förhandlingen den 4 mars 2014.
- 20 Med anledning av att talan delvis återkallats i repliken och i sökandeföretagets svar på de frågor som tribunalen ställde den 31 januari 2014, samt med anledning av att yrkandena justerats till följd av antagandet av förordning nr 267/2012, har sökandeföretaget yrkat att tribunalen ska
 - ogiltigförklara punkt 19 i del I B i bilaga I till genomförandeförordning nr 503/2011 och punkt 61 i del I B i bilaga IX till förordning nr 267/2012 i den mån som de avser sökandeföretaget och företag som är knutna till sökandeföretaget,
 - förplikta rådet att betala en ersättning om 7 662 737,40 euro jämte en årlig ränta på 5 procent från och med den 1 januari 2013 till sökandeföretaget, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

21 Rådet har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökandeföretaget att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

1. Yrkandet om ogiltigförklaring av upptagandet av sökandeföretaget i de aktuella förteckningarna

- 22 Sökandeföretaget har i sina inlagor åberopat tre grunder till stöd för talan om ogiltigförklaring. De tre grunderna avser för det första ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, för det andra felaktig bedömning och "maktmissbruk" samt för det tredje ett åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd.
- 23 Det ska likväl noteras att sökandeföretaget, inom ramen för den första grunden, endast har gjort gällande att de angripna rättsakterna inte innehöll tillräckligt precisa uppgifter för att fastställa att det faktiskt var sökandeföretaget som utgjorde den upptagna enheten vilken identifierades som "Safa Nicu".
- 24 Såsom framgår av sökandeföretagets svar på de frågor som tribunalen ställde den 31 januari 2014, med beaktande av de förklaringar som rådet gav i sina inlagor och därefter i skrivelsen av den 5 december 2011 och såsom en följd av den ändring som gjordes av genomförandeförordning nr 1245/2011, bestrider sökandeföretaget emellertid inte längre att det är sökandeföretaget som avses av det aktuella upptagandet.
- 25 Under dessa omständigheter är det inte nödvändigt att pröva den första grunden.
- 26 I den andra grunden har sökandeföretaget gjort gällande att rådet gjorde en felaktig bedömning och gjorde sig skyldigt till "maktmissbruk" när det antog restriktiva åtgärder mot sökandeföretaget.
- 27 Sökandeföretaget har å ena sidan preciserat att det inte är ett kommunikationsföretag som levererat utrustning till anläggningen i Fordow (Qom). Sökandeföretaget har i detta sammanhang tillagt att rådet inte åberopat någon bevisning med avseende på den utrustning som sökandeföretaget påstås ha levererat till denna anläggning.
- 28 Sökandeföretaget har å andra sidan gjort gällande att det, enligt uppgifter som det erhållit på halvofficiell väg, upptogs i förteckningen över enheter som utgör föremål för restriktiva åtgärder på grundval av felaktiga uppgifter som en europeisk konkurrent hade lämnat för att hindra sökandeföretaget från att delta i upphandlingar av stor betydelse.
- 29 Rådet har dels svarat att skälet avseende den omständigheten att sökandeföretaget levererat utrustning till anläggningen i Fordow (Qom) är giltigt, dels att påståendet att sökandeföretaget upptogs i de aktuella förteckningarna på grundval av felaktiga uppgifter som hade lämnats av en europeisk konkurrent inte stämmer samt att det saknas stöd för detta påstående.
- 30 Vad för det första avser anmärkningen om "maktmissbruk" ska det erinras om att en rättsakt innebär maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter framgår att den har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än de som

angetts eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget, i syfte att komma till rätta med situationen i det konkreta fallet (se dom av den 14 oktober 2009, Bank Melli Iran/rådet, T-390/08, REG, EU:T:2009:401, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

- 31 Sökandeföretaget har i förevarande fall inte styrkt sitt påstående att det upptogs i förteckningen över enheter som utgör föremål för restriktiva åtgärder på grundval av felaktiga uppgifter som hade lämnats av en europeisk konkurrent. Sökandeföretaget har inte på något sätt utvecklat eller anfört några omständigheter till stöd för påståendet eller ens preciserat vad rådet skulle ha haft för verkligt ändamål med antagandet av de angripna rättsakterna, annat än att förhindra kärnavapensspridning och finansiering av densamma. Anmärkningen om maktmissbruk uppfyller inte kraven i artikel 44.1 c i rättegångsreglerna, då den inte är tillräckligt klar och precis för att rådet ska kunna förbereda sitt försvar och tribunalen ska kunna pröva talan om ogiltigförklaring, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. Denna anmärkning ska följaktligen avvisas.
- 32 Vad för det andra avser anmärkningen om oriktig bedömning har domstolen erinrat om att unionsdomstolen, i enlighet med de befogenheter den har getts genom EUF-fördraget, vid kontrollen av restriktiva åtgärder ska säkerställa en i princip fullständig kontroll av lagenligheten av samtliga unionsrättsakter med avseende på de grundläggande rättigheterna, vilka utgör en integrerad del av unionens rättsordning (se dom av den 28 november 2013, rådet/Fulmen och Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punkt 58 och där angiven rättspraxis).
- 33 Till dessa grundläggande rättigheter hör bland annat rätten till ett effektivt domstolsskydd (se domen rådet/Fulmen och Mahmoudian, EU:C:2013:775, punkt 59 och där angiven rättspraxis).
- 34 För att den domstolsprövning som garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska vara effektiv krävs bland annat att unionsdomstolen försäkras sig om att rättsakten i fråga, som är individuell i förhållande till den berörda personen eller enheten, grundas på faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag för en sådan rättsakt. Detta förutsätter en undersökning av de faktiska omständigheter som har åberopats i redogörelsen för skälen och som ligger till grund för nämnda rättsakt, vilket betyder att domstolskontrollen inte är begränsad till en abstrakt bedömning av huruvida de angivna skälen sannolikt är korrekta, utan avser huruvida dessa skäl, eller åtminstone ett skäl som i sig anses utgöra tillräckligt stöd för rättsakten, är väl underbyggda (se, för ett liknande resonemang, domen rådet/Fulmen och Mahmoudian, EU:C:2013:775, punkt 64 och där angiven rättspraxis).
- 35 Härvid ankommer det på unionsdomstolen att vid denna prövning vid behov anmoda den behöriga unionsmyndigheten att inkomma med uppgifter eller bevisning, oavsett om de är hemliga eller inte, som är av relevans för denna prövning (se domen rådet/Fulmen och Mahmoudian, EU:C:2013:775, punkt 65 och där angiven rättspraxis).
- 36 Det är nämligen den behöriga unionsmyndigheten som, vid ett eventuellt bestridande, ska visa att det finns grund för de skäl som har åberopats mot den berörda personen, och inte den berörda personen som ska bevisa att det saknas grund för skälen (se domen rådet/Fulmen och Mahmoudian, EU:C:2013:775, punkt 66 och där angiven rättspraxis).
- 37 I förevarande fall har rådet, som svar på en begäran från tribunalen, uppgett att det enda underlag som rådet förfogade över med avseende på antagandet och bibehållandet av restriktiva åtgärder mot sökandeföretaget utgjorde ett förslag om upptagande från en medlemsstat. Rådet har preciserat att uppgifterna i detta förslag återgavs i skälen till de angripna rättsakterna.
- 38 Under dessa omständigheter konstaterar tribunalen att rådet, trots att sökandeföretaget vid tribunalen bestritt att det är ett kommunikationsföretag som levererat utrustning till anläggningen i Fordow (Qom), inte har visat att det finns grund för detta påstående, vilket utgör det enda skälet som har anförts mot sökandeföretaget.

39 Talan ska således bifallas på den andra grunden.

40 Upptagandet av sökandeföretaget i punkt 19 i del I B i bilaga I till genomförandeförordning nr 503/2011 och punkt 61 i del I B i bilaga IX till förordning nr 267/2012 ska följaktligen ogiltigförklaras. Det saknas därvid anledning att pröva den tredje grunden.

2. Yrkandet om ogiltigförklaring av upptagandet av "företag som är knutna till sökandeföretaget" i de aktuella förteckningarna

41 Sökandeföretaget har gjort gällande att skälen för att uppta den enhet som identifierades som "Safa Nicu" i de aktuella förteckningarna, i deras lydelse enligt genomförandeförordning nr 1245/2011, vilka därefter återgavs i förordning nr 267/2012, utöver sökandeföretaget självt även avser flera "företag som är knutna till sökandeföretaget". Sökandeföretaget har följaktligen i repliken yrkat att upptagandet av nämnda företag i de aktuella förteckningarna ska ogiltigförklaras.

42 Rådet har förklarat att ändringarna av identifieringsuppgifterna avseende sökandeföretaget, vilka infördes genom genomförandeförordning nr 1245/2011, inte innebar att "företag som är knutna till sökandeföretaget" inkluderades bland de enheter som utgör föremål för restriktiva åtgärder. Genom att ändra nämnda uppgifter lade rådet nämligen bara till flera alias och adresser vilka användes av sökandeföretaget, som fortsatte att vara den enda berörda enheten.

43 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Även om lydelsen av upptagandet i de aktuella förteckningarna av den enhet som identifierades som "Safa Nicu" vilket genomfördes genom genomförandeförordning nr 1245/2011, och därefter återgavs i bilaga IX till förordning nr 267/2012, kan ha gett upphov till viss osäkerhet hos sökandeföretaget, stöder den lydelsen icke desto mindre den förklaring som lämnats av rådet. I de båda ovannämnda rättsakterna har de andra namnen än Safa Nicu tagits med för att ange en annan benämning på sökandeföretaget, och inte för att beteckna andra rättssubjekt. På samma sätt används singularformen i skälen, vilket i princip innebär att endast en enhet avses.

44 I enlighet härmed konstaterar tribunalen, med beaktande av rådets förklaring, att upptagandet av den enhet som identifierades som Safa Nicu i de aktuella förteckningarna endast avser sökandeföretaget, vilket innebär att yrkandet om ogiltigförklaring av upptagandet av "företag som är knutna till sökandeföretaget" ska avvisas.

3. Yrkandet om skadestånd

45 Sökandeföretaget har gjort gällande att antagandet av restriktiva åtgärder mot sökandeföretaget har orsakat det såväl ideell som ekonomisk skada för vilken det begär ersättning.

46 Rådet anser att sökandeföretagets argument saknar grund.

47 Enligt fast rättspraxis förutsätter unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, i den mening som avses i artikel 340 andra stycket FEUF, för unionsorganens rättsstridiga handlande att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det handlande som läggs institutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den åberopade skadan (se dom av den 9 september 2008, FIAMM m.fl./rådet och kommissionen, C-120/06 P och C-121/06 P, REG, EU:C:2008:476, punkt 106 och där angiven rättspraxis, dom av den 11 juli 2007, Schneider Electric/kommissionen, T-351/03, REG, EU:T:2007:212, punkt 113).

48 Det faktum att dessa tre villkor för skadeståndsansvar är kumulativa innebär att skadeståndstalan ska ogillas i sin helhet när ett av dessa villkor inte är uppfyllt, och det saknas därvid anledning att pröva de andra villkoren (dom av den 8 maj 2003, T. Port/kommissionen, C-122/01 P, REG, EU:C:2003:259, punkt 30, domen Schneider Electric/kommissionen, EU:T:2007:212, punkt 120).

Huruvida det handlande som läggs rådet till last är rättsstridigt

49 Det följer av punkterna 26–40 ovan att de angripna rättsakterna är olagliga i den mån som rådet inte har visat att sökandeföretaget uppfyllde åtminstone ett av de villkor som föreskrivs i förordning nr 961/2010 och förordning nr 267/2012 för antagande av restriktiva åtgärder.

50 Fastställandet av att en rättsakt är rättsstridig är emellertid enligt fast rättspraxis inte tillräckligt, oavsett hur beklagansvärd denna rättsstridighet än är, för att villkoret att det agerande som läggs institutionen till last är rättsstridigt ska anses vara uppfyllt. För att villkoret för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar för institutionernas rättsstridiga handlande ska anses vara uppfyllt krävs enligt rättspraxis att det fastställts en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 november 2011, Sison/rådet, T-341/07, REG, EU:T:2011:687, punkterna 31 och 33 och där angiven rättspraxis).

51 Detta krav syftar, oberoende av den aktuella rättsstridiga åtgärdens natur, till att förhindra att risken för att institutionen ska behöva ersätta de skador som har åberopats av de berörda personerna ska utgöra ett hinder för institutionens möjlighet att till fullo utöva sina befogenheter i allmänhetens intresse, såväl inom ramen för sin normgivande verksamhet eller verksamhet som innebär ekonomisk-politiska val som inom ramen för sina administrativa befogenheter, utan att enskilda därigenom tvingas bära konsekvenserna av flagranta och ousäktliga brister (se domen Sison/rådet, EU:T:2011:687, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

52 Det avgörande kriteriet för att anse att detta krav är uppfyllt är att den berörda institutionen uppenbart och allvarligt har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Det är med andra ord det utrymme för skönsmässig bedömning som institutionen i fråga besitter som är avgörande vid fastställandet av huruvida en sådan överträdelse föreligger. Det följer således av kriterierna i rättspraxis att redan den omständigheten att unionsrätten har överträtts kan vara tillräcklig för att en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten ska anses föreligga, om den berörda institutionen endast förfogade över ett i hög grad begränsat, eller rentav obefintligt, utrymme för skönsmässig bedömning (se domen Sison/rådet, EU:T:2011:687, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

53 Denna rättspraxis innebär emellertid inte att det automatiskt ska anses föreligga en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten när institutionen saknar utrymme för skönsmässig bedömning. Även om omfattningen av den berörda institutionens utrymme för skönsmässig bedömning är av avgörande betydelse är det inte det enda kriteriet. Domstolen har genomgående erinrat om att enligt det system som den har utarbetat vad avser artikel 288 andra stycket EG (nu artikel 340 andra stycket FEUF) ska dessutom bland annat komplexiteten i de situationer som ska regleras och svårigheterna att tillämpa eller att tolka rättsakterna beaktas (se domen Sison/rådet, EU:T:2011:687, punkterna 36 och 37 och där angiven rättspraxis).

54 Av detta följer att det endast är när en oegentlighet konstateras, vilken under liknande omständigheter inte skulle ha begåtts av en normalt försiktig och aktsam administration, som unionen kan ådra sig skadeståndsansvar (se domen Sison/rådet, EU:T:2011:687, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

55 Unionsdomstolen ska således, efter att ha fastställt huruvida den berörda institutionen förfogade över ett utrymme för skönsmässig bedömning, beakta komplexiteten i de situationer som skulle regleras, svårigheterna att tillämpa eller att tolka rättsakterna, den överträdde bestämmelsens grad av klarhet och precision och huruvida det rörde sig om en uppsåtlig eller ousäktlig felaktig rättstillämpning. En

överträdelse av unionsrätten är i vilket fall som helst uppenbart klar då den har fortsatt trots att det har avkunnats en dom i vilken det påstådda åsidosättandet fastställs eller det finns ett förhandsavgörande eller en fast rättspraxis i denna fråga, av vilka det framgår att agerandet i fråga utgör en överträdelse (se domen Sison/rådet, EU:T:2011:687, punkt 40 och där angiven rättspraxis).

- 56 I förevarande fall utgör införandet av restriktiva åtgärder genom antagandet av de angripna rättsakterna för det första att de tillämpliga bestämmelserna i förordning nr 961/2010 och förordning nr 267/2012 har åsidosatts.
- 57 Dessa rättsakter har förvisso till huvudsakligt syfte att ge rådet möjlighet att genomföra vissa restriktioner av enskildas rättigheter för att förhindra kärnvapenspridning och finansiering av densamma. De bestämmelser som uttömmande anger på vilka villkor sådana restriktioner är tillåtna, såsom de här aktuella bestämmelserna, syftar emellertid, e contrario, i huvudsak till att skydda de berörda enskildas individuella intressen genom att begränsa de fall då restriktiva åtgärder lagligen kan tillämpas mot nämnda personer, samt omfattningen av dessa åtgärder och deras grad av stränghet (se, analogt, dom Sison/rådet, EU:T:2011:687, punkt 51 och där angiven rättspraxis).
- 58 Sådana bestämmelser säkerställer således skydd för eventuellt berörda personers individuella intressen och ska därför betraktas som rättsregler vars syfte är att ge enskilda rättigheter. Om de tillämpliga villkoren i sak inte är uppfyllda har den berörda personen eller enheten nämligen rätt att inte påföras några sådana åtgärder. En sådan rättighet innebär med nödvändighet att om restriktiva åtgärder vidtas mot en person eller enhet på villkor som inte föreskrivs i de aktuella bestämmelserna, ska denne ha möjlighet att begära ersättning för den skada åtgärderna orsakar, om det visar sig att vidtagandet av åtgärderna grundas på en tillräckligt klar överträdelse av de regler som rådet tillämpat i sak (se, analogt, dom Sison/rådet, EU:T:2011:687, punkt 52 och där angiven rättspraxis).
- 59 För det andra, vad avser frågan huruvida rådet förfogade över ett utrymme för skönsmässig bedömning, följer det av punkterna 32–40 ovan att de angripna rättsakternas olaglighet beror på att rådet inte förfogade över uppgifter eller bevisning som i tillräcklig utsträckning styrkte att det fanns grund för de restriktiva åtgärderna mot sökandeföretaget och att institutionen följaktligen inte kan förete sådana uppgifter eller sådan bevisning vid tribunalen.
- 60 Såsom framgår av den rättspraxis som återges i punkterna 32–36 ovan följer rådets skyldighet att visa att det finns grund för de antagna restriktiva åtgärderna av iakttagandet av de berörda personernas och enheternas grundläggande rättigheter, och särskilt av deras rätt till ett effektivt domstolskydd, vilket innebär att rådet saknar utrymme för skönsmässig bedömning i detta hänseende.
- 61 I förevarande fall klandras rådet således för att ha åsidosatt en skyldighet med avseende på vilken det saknar utrymme för skönsmässig bedömning.
- 62 För det tredje konstaterar tribunalen att den regel som anger att rådet ska visa att det finns grund för de antagna restriktiva åtgärderna inte avser en särskilt komplex situation samt att den är klar och precis, och således inte är svår att tillämpa eller tolka.
- 63 Det ska dessutom noteras att regeln i fråga har behandlats i rättspraxis som föregår antagandet av den första av de angripna rättsakterna, vilken är daterad den 23 maj 2011.
- 64 Vad avser restriktiva åtgärder mot Iran följer det sålunda av punkt 37 i domen Bank Melli Iran/rådet, EU:T:2009:401, att domstolsprövningen av lagenligheten av ett beslut om restriktiva åtgärder omfattar bedömningen av de fakta och omständigheter som har åberopats som grund för beslutet, samt prövningen av den bevisning och de uppgifter som ligger till grund för nämnda bedömning. I punkt 107 i samma dom drog tribunalen av detta konstaterande slutsatsen att rådet, vid ett eventuellt bestridande av nämnda åtgärder, är skyldigt att inge den bevisning och de uppgifter som legat till grund för rådets bedömning för att unionsdomstolen ska kunna kontrollera dem.

- 65 Samma regel har behandlats i rättspraxis på det närbesläktade området restriktiva åtgärder mot påstådda terroristhandlingar. I punkt 154 i domen av den 12 december 2006, *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/rådet* (T-228/02, REG, EU:T:2006:384), fastställde tribunalen sålunda bland annat att domstolsprövningen av lagenligheten av ett beslut om restriktiva åtgärder omfattar bedömningen av de fakta och omständigheter som åberopats som grund för beslutet, samt prövningen av den bevisning och de uppgifter som ligger till grund för nämnda bedömning.
- 66 På liknande sätt ska unionsdomstolen, enligt punkt 138 i domen av den 23 oktober 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/rådet* (T-256/07, REG, EU:T:2008:461), inte bara pröva huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma situationen och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dragits.
- 67 Avslutningsvis upprepade tribunalen, i punkterna 54 och 55 i domen av den 4 december 2008, *People's Mojahedin Organization of Iran/rådet* (T-284/08, REG, EU:T:2008:550), den regel som tribunalen redogjort för i punkt 66 ovan. I punkterna 56–79 i samma dom konstaterade tribunalen att de omständigheter som rådet hade tagit upp inte gjorde det möjligt att pröva huruvida det fanns grund för det angripna beslutet och drog därav slutsatsen att grunderna om ett åsidosättande av bevisbördereglerna och rätten till ett effektivt domstolsskydd var välgrundade.
- 68 Tribunalen finner således att en normalt försiktig och aktsam administration, under de förevarande omständigheterna och vid tidpunkten för antagandet av den första angripna rättsakten, borde ha förstått att det ankom på den att samla uppgifter eller bevisning till stöd för de restriktiva åtgärder som vidtogs mot sökandeföretaget för att kunna visa, vid ett eventuellt bestridande, att det fanns grund för nämnda åtgärder genom att framlägga nämnda uppgifter eller nämnda bevisning vid unionsdomstolen.
- 69 Genom att underlåta att göra detta gjorde sig rådet skyldigt till en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge rättigheter åt enskilda, i den mening som avses i den rättspraxis som återges i punkt 50 ovan.

Huruvida det verkligen föreligger en skada och ett orsakssamband

- 70 Vad avser villkoret om att en skada verkligen ska föreligga kan enligt rättspraxis unionens skadeståndsansvar endast aktualiseras om sökanden verkligen har lidit "verklig och säker" skada (domstolens dom av den 27 januari 1982, *Birra Wührer m.fl./rådet och kommissionen*, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 och 5/81, REG, EU:C:1984:341, punkt 9, och *De Franceschi/rådet och kommissionen*, 51/81, REG, EU:C:1982:20, punkt 9, dom av den 16 januari 1996, *Candiotte/rådet*, T-108/94, REG, EU:T:1996:5, punkt 54). Det är sökanden som inför unionsdomstolen har bevisbördan för att den skada som denne påstår sig ha lidit verkligen föreligger och för omfattningen av en sådan skada (dom av den 21 maj 1976, *Roquette Frères/kommissionen*, 26/74, REG, EU:C:1976:69, punkterna 22-24, och dom av den 9 januari 1996, *Koelman/kommissionen*, T-575/93, REG, EU:T:1996:1, punkt 97).
- 71 Vad avser villkoret om att det ska finnas ett orsakssamband mellan det påstådda handlandet och den åberopade skadan, ska nämnda skada vara en tillräckligt direkt följd av det kritiserade handlandet, som måste vara den avgörande orsaken till skadan. Det finns däremot inte någon skyldighet att ersätta alla former av negativa konsekvenser, även långsökta sådana, som kan följa av en rättsstridighet (se dom av den 4 oktober 1979, *Dumortier m.fl./rådet*, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 och 45/79, REG, EU:C:1979:223, punkt 21, och dom av den 10 maj 2006, *Galileo International Technology m.fl./kommissionen*, T-279/03, REG, EU:T:2006:121, punkt 130 och där angiven

rättspraxis). Det ankommer på sökanden att bevisa att ett sådant orsakssamband finns mellan det påstådda handlandet och den åberopade skadan (se dom av den 30 september 1998, Coldiretti m.fl./rådet och kommissionen, T-149/96, REG, EU:T:1998:228, punkt 101 och där angiven rättspraxis).

- 72 I förevarande fall har sökandeföretaget begärt å ena sidan ersättning för ideell skada och å andra sidan ersättning för ekonomisk skada. Dessa skador följer av att vissa av sökandeföretagets bankkonton avslutats och att dess betalningar i euro hölls inne av de europeiska bankerna, av att sökandeföretagets europeiska leverantörer avslutade sina affärsrelationer med sökandeföretaget och slutligen av att sökandeföretaget inte, helt eller delvis, kunde genomföra fyra avtal som ingåtts med kunder. Sökandeföretaget har även begärt att årlig ränta på fem procent ska utgå på skadeståndsbeloppet från och med den 1 januari 2013.
- 73 Rådet har bestritt sökandeföretagets argument och yrkat att en del av sökandeföretagets bevisning ska avvisas såsom otillåten bevisning.
- 74 Med beaktande av att parternas resonemang går in i varandra ska tribunalen, med avseende på de olika skador som har åberopats, samtidigt pröva villkoret om att skadan ska vara verklig och villkoret om att ett orsakssamband ska föreligga.
- 75 Det ska dessutom noteras att enligt de förklaringar som sökandeföretaget gav i sitt svar av den 31 januari 2014 på tribunalens frågor avser yrkandet om ersättning för den ideella skada som företaget anser sig ha lidit även de följder som de restriktiva åtgärderna mot företaget fått för dess relationer med leverantörer och kunder. I detta avseende sammanfaller emellertid nämnda yrkande med yrkandet om ersättning för ekonomisk skada.
- 76 Bland de fyra avtal som omnämns i punkt 72 ovan ska avtalet om renovering av elverket i Derbendikhan (Irak) inte ha kunnat genomföras till följd av att en europeisk förmedlande bank stoppade en betalning, medan de tre andra avtalen påverkades av att sökandeföretagets europeiska leverantörer avslutade sina affärsrelationer med sökandeföretaget.
- 77 Under dessa omständigheter ska tribunalen – i syfte att tydligt avgränsa räckvidden av de olika krav som framställts av sökandeföretaget – för det första undersöka den ideella skada som sökandeföretaget säger sig ha lidit, utan att beakta de ekonomiska följder som de restriktiva åtgärderna fått för sökandeföretagets relationer med leverantörer och kunder. Tribunalen ska därefter ta ställning till den ekonomiska skada som uppkommit till följd av att vissa av sökandeföretagets bankkonton avslutades och att dess betalningar i euro hölls inne av de europeiska bankerna, inklusive den skada som sägs hänga samman med avtalet om renovering av elverket i Derbendikhan. För det tredje ska tribunalen ta ställning till den ekonomiska skada som påstås ha uppkommit till följd av att sökandeföretagets europeiska leverantörer avslutade sina affärsrelationer med sökandeföretaget, inklusive de tre andra avtal som tagits upp i punkt 72 ovan. För det fjärde ska tribunalen slutligen undersöka sökandeföretagets krav på ränta.

Den ideella skadan

- 78 Sökandeföretaget har anfört att antagandet och bibehållandet av restriktiva åtgärder mot sökandeföretaget innebar att dess rättigheter åsidosattes, och i synnerhet att dess rykte skadades. Sökandeföretaget uppskattade skadan till 1 500 000 euro i sitt svar av den 31 januari 2014 på tribunalens frågor, därefter till 2 000 000 euro i sitt yttrande av den 20 februari 2014.
- 79 Rådet anser att sökandeföretaget saknar grund för sina argument. Institutionen har dels gjort gällande att det följer av den dom som Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna meddelade den 19 juli 2011 i målet Uj mot Ungern (nr 23954/10) att sökandeföretagets rykte bara skyddas till viss

del. Dessutom är den skada som sökandeföretagets rykte lidit, om den föreligger, i vilket fall som helst inte ett resultat av att restriktiva åtgärder antagits mot sökandeföretaget, utan av att dessa åtgärder offentliggjorts. Rådet är emellertid enligt lag skyldigt att offentliggöra sådana uppgifter och offentliggörandet kan därför inte anses ge upphov till skada.

- 80 Tribunalen konstaterar att en enhet, när restriktiva åtgärder har vidtagits mot densamma med anledning av att den anses ha stött kärnvapenspridning, offentligt kopplas ihop med ett agerande som anses allvarligt hota fred och internationell säkerhet. Detta föder misstro och drar vanära över enheten, vars rykte sålunda påverkas, vilket i sin tur innebär att enheten lider ideell skada.
- 81 Under dessa omständigheter var det med orätt som rådet åberopade domen i det ovannämnda målet Uj mot Ungern (punkt 79 ovan), vilken rörde offentliggörandet av en journalists uppfattning om ett kommersiellt företags produkter.
- 82 För det första har den vanära och misstro som restriktiva åtgärder som de här aktuella ger upphov till nämligen inte att göra med den berörda enhetens ekonomiska och handelsmässiga kapacitet, utan med dess vilja att vara involverad i verksamhet som det internationella samfundet anser vara förkastlig. Påverkan på den berörda enheten går sålunda utöver området för dess dagliga ekonomiska intressen.
- 83 För det andra förvärras den skada som den berörda enhetens rykte lidit av att skadan inte är en följd av en personlig uppfattning, utan av ett offentligt ställningstagande av en unionsinstitution, vilket har publicerats i *Europeiska unionens officiella tidning* och följts upp med tvingande rättsverkningar.
- 84 Offentliggörandet av restriktiva åtgärder mot sökandeföretaget i EUT utgör dessutom en del av förfarandet för antagande av sådana åtgärder, eftersom offentliggörandet bland annat utgör en förutsättning för att dessa åtgärder ska träda i kraft i förhållande till tredje man. Under dessa omständigheter utgör offentliggörandet av nämnda åtgärder i EUT, i motsats till vad rådet har gjort gällande, inte en omständighet som bryter orsakssambandet mellan antagandet och bibehållandet av de restriktiva åtgärderna, å ena sidan, och den skada som sökandeföretagets rykte har lidit, å andra sidan.
- 85 Med beaktande av vad som anförts ovan ska det olagliga antagandet och bibehållandet av restriktiva åtgärder mot sökandeföretaget anses ha orsakat nämnda företag ideell skada, vilken kan skiljas från den ekonomiska skada som följer av att nämnda företags affärsrelationer har påverkats. Sökandeföretaget ska således anses ha rätt till ersättning för den ideella skadan.
- 86 Vad avser storleken på skadeståndet ska det inledningsvis noteras att ogiltigförklaringen av de angripna rättsakterna till sin natur utgör en slags compensation för den ideella skada som sökandeföretaget har lidit. I förevarande dom fastställs nämligen att uppgiften om att sökandeföretaget skulle ha medverkat till kärnvapenspridning var grundlös och därmed olaglig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 maj 2013, Abdulrahim/rådet och kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 72).
- 87 Under de aktuella omständigheterna kan ogiltigförklaringen av upptagandet av sökandeföretaget emellertid innebära att skadeståndet jämkas, men ogiltigförklaringen kan inte anses utgöra full ersättning för den skada som lidits.
- 88 Av handlingarna i målet framgår nämligen att påståendet att sökandeföretaget har varit inblandat i kärnvapenspridning har haft en inverkan på andra enheters agerande gentemot sökandeföretaget. Dessa andra enheter är till övervägande del hemmahörande utanför unionen. Dessa följder, vilka pågått under nästan tre år och som ligger till grund för den ideella skada som sökandeföretaget lidit, kan inte uppvägas till fullo genom ett fastställande a posteriori av att de angripna rättsakterna är olagliga. Ett antagande av restriktiva åtgärder mot en enhet drar nämligen som regel till sig mer uppmärksamhet och ger upphov till fler reaktioner, i synnerhet utanför unionen, än en påföljande ogiltigförklaring av desamma.

- 89 Det ska dessutom noteras att rådets påstående avseende sökandeföretaget är särskilt allvarligt då det associerar sökandeföretaget med iransk kärnvapenspridning, det vill säga en verksamhet som enligt rådet hotar internationell fred och säkerhet.
- 90 Vidare har rådets påstående avseende sökandeföretaget inte, såsom framgår av punkterna 32–38 ovan, styrkts av några uppgifter eller någon bevisning.
- 91 Slutligen valde rådet – trots att det när som helst hade kunnat avföra upptagandet av sökandeföretaget, vilket hade offentliggjorts i EUT – att behålla sökandeföretaget i förteckningen under nästan tre år trots sökandeföretagets protester. Handlingarna i målet innehåller i detta avseende inte några uppgifter som ger vid handen att rådet, på eget initiativ eller som svar på sökandeföretagets protester, kontrollerade huruvida nämnda påstående var välgrundat, för att begränsa de skadliga följderna för sökandeföretaget.
- 92 Med beaktande av vad som anförts ovan anser tribunalen, efter att i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) ha uppskattat den ideella skada som sökandeföretaget lidit, att 50 000 euro är en lämplig ersättning.
- Den ekonomiska skada som uppkommit till följd av att vissa av sökandeföretagets bankkonton avslutades och att dess betalningar i euro hölls inne av de europeiska bankerna
- 93 Sökandeföretaget har för det första gjort gällande att Emirate National Bank of Dubai avslutade alla sökandeföretagets bankkonton med anledning av att restriktiva åtgärder hade antagits mot sökandeföretaget. Sökandeföretaget transiterade merparten av betalningarna inom ramen för sina internationella projekt via dessa konton. På samma sätt blockerade de europeiska bankerna transiteringen av samtliga in- och utbetalningar i euro till och från sökandeföretaget. På detta sätt ska sökandeföretaget ha förlorat flera tiotals miljoner euro.
- 94 Sökandeföretaget har för det andra, närmare bestämt, gjort gällande att den omständigheten att en betalning från Världsbanken inte kunde genomföras innebar att sökandeföretaget inte kunde genomföra ett avtal som rörde renovering av elverket i Derbendikhan. Sökandeföretaget led på så sätt en skada som motsvarande minst 30 procent av detta avtals värde (det vill säga 1 508 526,60 euro), avseende utfört förberedelsearbete (10 procent av värdet) och vinstmarginalen (20 procent av värdet).
- 95 Vad avser den första anmärkningen har sökandeföretaget i bilaga A.20 till repliken bifogat en skrivelse genom vilken Emirate National Bank of Dubai informerade sökandeföretaget om att dess konton avslutats.
- 96 Även om de restriktiva åtgärderna mot sökandeföretaget inte uttryckligen nämns i denna skrivelse, antyder hänvisningarna till ”kontroller och intern politik” samt ”omstrukturering av vissa konton”, i avsaknad av annan plausibel förklaring, att avslutandet av kontona var en följd av att dessa åtgärder kort dessförinnan hade antagits. I detta sammanhang ska det noteras att om Emirate National Bank of Dubai hade fortsatt att tillhandahålla sökandeföretaget finansiella tjänster efter det att de restriktiva åtgärderna hade vidtagits mot företaget, skulle detta ha kunnat motivera ett antagande av samma restriktiva åtgärder mot denna bank.
- 97 Med beaktande härav ska det, för det första, noteras att det följer av skrivelsen från Emirate National Bank of Dubai att banken inte frös tillgångarna på de aktuella kontona, utan återlämnade dem till sökandeföretaget.
- 98 För det andra har inte sökandeföretaget åberopat någon omständighet till stöd för att det inte kan erhålla de finansiella tjänster som det tidigare erhöll från Emirate National Bank of Dubai från någon annan bank och dirigera om sina in- och utbetalningar.

- 99 För det tredje har sökandeföretaget inte – med undantag för projektet att renovera elverket i Derbendikhan (se punkterna 102–107 nedan) – lyft fram några konkreta omständigheter till stöd för att avslutandet av företagets konton eller avbrytandet av dess betalningar påverkade relationerna med företagets affärspartners eller med andra personer och enheter, och därmed förorsakade sökandeföretaget skada.
- 100 För det fjärde har sökandeföretaget inte presenterat några omständigheter till stöd för den påstådda skadans storlek.
- 101 Under dessa omständigheter kan sökandeföretaget inte vinna framgång med den första anmärkningen om Emirate National Bank of Dubais avslutande av sökandeföretagets konton och avbrytandet av betalningar av de europeiska bankerna i allmänhet, då denna anmärkning saknar grund.
- 102 Vad avser sökandeföretagets andra anmärkning följer det av de skrivelser som presenterats i såväl bilagorna A.26–29 som i repliken att avtalet om renovering av elverket i Derbendikhan, vilket hade ingåtts mellan sökandeföretaget och myndigheterna i irakiska Kurdistan, hävdades av dessa myndigheter med anledning av att sökandeföretaget inte hade kunnat erhålla en utbetalning från Världsbanken, vilken blockerades av en förmedlande europeisk bank.
- 103 Varken de skrivelser som presenteras i bilagan till repliken eller någon annan bevisning visar emellertid att blockeringen i fråga berodde på att restriktiva åtgärder hade antagits mot sökandeföretaget.
- 104 Även om ett orsakssamband skulle anses ha styrkts av sökandeföretaget, som i detta avseende gjort gällande att nämnda blockering ägde rum kort efter det att de restriktiva åtgärderna hade antagits mot företaget och att en europeisk bank låg bakom blockeringen, konstaterar tribunalen att det inte har visats att den skada som sökandeföretaget åberopat faktiskt föreligger och inte heller hur stor denna skada skulle vara.
- 105 Sökandeföretaget har nämligen krävt ersättning motsvarande 10 procent av det aktuella avtalets värde för utfört förberedelsearbete jämte 20 procent av avtalets värde för den ”gångse minimivinstmarginalen” inom den berörda industrisektorn.
- 106 Sökandeföretaget har emellertid inte åberopat någon bevisning till stöd för sina påståenden. Sökandeföretaget har sålunda varken redogjort för det anbud som det lämnade med avseende på det aktuella projektet, med hjälp av vilket den beräknade konkreta vinstmaterialen skulle kunna fastställas, eller inkommit med några precisa uppgifter vad avser företagets egen normala avkastning eller den normala avkastningen i den sektor inom vilken sökandeföretaget är verksamt. Sökandeföretaget har inte heller försett tribunalen med något sammandrag över de kostnader som sökandeföretaget haft inom ramen för projektet att renovera elverket i Derbendikhan eller med några andra handlingar som skulle kunna visa att dessa kostnader faktiskt förelegat och hur stora de var.
- 107 Under dessa omständigheter kan sökandeföretaget inte vinna framgång med anmärkningen avseende projektet att renovera elverket i Derbendikhan, då denna anmärkning saknar grund.

Den ekonomiska skada som uppkommit till följd av att sökandeföretagets europeiska leverantörer avslutade sina affärsrelationer med sökandeföretaget

- 108 Sökandeföretaget har gjort gällande att såväl Siemens AG som sökandeföretagets andra europeiska leverantörer avslutade sina affärsrelationer med sökandeföretaget. Siemens var enligt sökandeföretaget dess huvudsakliga handelspartner vad avser merparten av de maskiner och beståndsdelar som sökandeföretaget inkluderade i sina anbud. Därigenom omöjliggjordes aktuella och framtida projekt.

- 109 Vad avser förekomsten av ett orsakssamband var avbrytandet av affärsrelationer av enheter hemmahörande i unionen en oundviklig konsekvens av att restriktiva åtgärder hade antagits. Denna omständighet bekräftas i förevarande fall av Siemens skrivelse i bilaga A.21 till repliken. Av nämnda skrivelse framgår uttryckligen att affärsrelationen mellan Siemens och sökandeföretaget upphört såsom en direkt följd av att restriktiva åtgärder hade antagits.
- 110 Vad gäller förekomsten av en skada har den omständigheten att viktiga leverantörer väljer att bryta med ett företag förvisso en negativ inverkan på nämnda företags verksamhet. Ett beslut att inte tillhandahålla produkter är emellertid inte i sig en skada. En skada uppkommer nämligen endast om detta beslut påverkar det berörda företags ekonomiska resultat. Så är bland annat fallet när företaget tvingas köpa samma produkter på mindre förmånliga villkor från andra leverantörer eller när beslutet att inte leverera material leder till att genomförandet av avtal som ingåtts med kunder försenas, med innebörden att företaget åläggs viten. På samma sätt kan, när en alternativ leverantör inte kan hittas, existerande avtal komma att sägas upp och företaget i fråga kan hindras från att delta i pågående upphandlingar.
- 111 Sökandeföretaget har åberopat tre konkreta avtal vilka påverkades av att dess europeiska leverantörer avslutade sina affärsrelationer med sökandeföretaget. Sökandeföretaget har också åberopat andra omständigheter av vilka det enligt företaget framgår att det lidit denna slags skada.

– Avtalet med Mobarakeh Steel Company

- 112 Sökandeföretaget har gjort gällande att det, med anledning av att Siemens inte var villigt att tillhandahålla viss utrustning, inte kunde uppfylla sina avtalade skyldigheter gentemot Mobarakeh Steel Company, vilket hävde det aktuella avtalet och uteslöt sökandeföretaget från framtida upphandlingar. På detta sätt led sökandeföretaget en skada vilken uppgick till minst 2 000 000 euro.
- 113 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Det framgår av Mobarakeh Steel Companys skrivelse i bilaga A.24 till repliken att detta företag verkligen hävde det avtal som det hade ingått med sökandeföretaget om utförande av elektriska installationer, att det förbehöll sig rätten att utnyttja de bankgarantier som sökandeföretaget hade tillhandahållit och att det uteslöt sökandeföretaget från framtida upphandlingar.
- 114 Enligt den första paragrafen i den aktuella skrivelsen hade en leveransfrist på femton månader från den 15 augusti 2009 avtalats, med innebörden att den sista dagen för leverans var den 15 november 2010. Även om det antas att sökandeföretaget faktiskt fullgjorde sina avtalsskyldigheter, hade antagandet av den första restriktiva åtgärden mot företaget den 23 maj 2011, det vill säga mer än sex månader efter nämnda förfalldatum för leveransen, följaktligen ingen inverkan på genomförandet av det avtal som hade ingåtts med Mobarakeh Steel Company.
- 115 Denna slutsats stöds av den femte paragrafen i den aktuella skrivelsen, i vilken Mobarakeh Steel Company uttryckligen anger att sökandeföretagets dröjsmål utgjorde ett av två skäl för att häva avtalet.
- 116 Tribunalen konstaterar sålunda att antagandet av de restriktiva åtgärderna mot sökandeföretaget inte hade direkt och avgörande betydelse för hävningen av avtalet med Mobarakeh Steel Company. Detta innebär att sökandeföretaget inte har visat att det finns ett orsakssamband mellan det kritiserade ågerandet och den skada som sökandeföretaget åberopat.
- 117 Under dessa omständigheter kan sökandeföretaget inte vinna framgång med anmärkningen avseende det avtal som ingåtts med Mobarakeh Steel Company, då denna anmärkning saknar grund.

– Avtalet om modernisering av den elektriska utrustningen i Eufratdammen i Syrien

- 118 Sökandeföretaget har gjort gällande att det, med anledning av att dess europeiska leverantörer avslutade samtliga affärsrelationer med sökandeföretaget, inte kunde tillhandahålla huvuddelen av den utrustning, de tillbehör och det material som behövdes för att modernisera den elektriska utrustningen i Eufratdammen i Syrien. Sökandeföretaget har bekräftat att det som en följd härav led en skada motsvarande minst 30 procent av värdet på den del av avtalet som sökandeföretaget tvingades anförtro en underleverantör, nämligen 1 425 000 euro, med avseende på utfört förberedelsearbete och vinstmarginalen.
- 119 Tribunalen gör följande bedömning. Det framgår av den syriska irrigationsministerns skrivelser till sökandeföretaget, vilka återfinns i bilagorna A.31 och A.32 till repliken, att startdatumet och tidsplanen för arbetet i fråga senarelades och att sökandeföretaget gavs rätt att anlita "underleverantörer".
- 120 Skrivelserna i fråga visar emellertid inte, vilket sökandeföretaget har gjort gällande, att det var de restriktiva åtgärderna mot företaget som låg till grund för att genomförandet av projektet försenades och att "underleverantörer" anlätades.
- 121 Sökandeföretaget har i och för sig i bilaga A.33 till repliken presenterat en förteckning över de maskiner och beståndsdelar som angavs i dess anbud avseende projektet i fråga. Även om denna förteckning innehåller produkter från europeiska tillverkare, har emellertid inga omständigheter presenterats som visar att nämnda produkter inte kunde levereras till följd av att restriktiva åtgärder hade antagits.
- 122 För det andra har sökandeföretaget inte företett någon bevisning för den påstådda skadan motsvarande minst 30 procent av värdet av den del av avtalet i fråga som sökandeföretaget tvingades anförtro en underleverantör.
- 123 Värdet på den del av avtalet som anförtroddes en underleverantör nämns nämligen endast i den tabell som presenteras i bilaga A.5 till ansökan. Denna tabell har sökandeföretaget emellertid utformat själv. Sökandeföretaget har dessutom bara angett det totala belopp som avser arbete som påstås ha utförts av en underleverantör, utan att identifiera de olika delarna av den berörda utrustningen och deras värde.
- 124 Handlingarna i målet innehåller vidare inga uppgifter som anger sökandeföretagets vinstmarginal och summan av de förväntade kostnaderna inom ramen för det berörda projektet. Sökandeföretaget har sålunda inte presenterat det anbud som det lämnade innan avtalet ingicks, bilagan till avtalet med detaljerade prisuppgifter, förteckningar över kostnader eller några andra omständigheter till stöd för sökandeföretagets uppgifter om storleken på den lidna skadan.
- 125 Under dessa omständigheter kan sökandeföretaget inte vinna framgång med sin anmärkning avseende projektet om modernisering av den elektriska utrustningen i Eufratdammen, då denna anmärkning saknar grund.

– Avtalet om uppförande av elektriska transformatorstationer i Kunduz och Baghlan (Afghanistan)

- 126 Sökandeföretaget har gjort gällande att det, till följd av att dess europeiska leverantörer hade avslutat sina affärsrelationer med sökandeföretaget, inte kunde tillhandahålla en del av de maskiner och den utrustning som var nödvändig för att uppföra elektriska transformatorstationer i Kunduz och Baghlan. Sökandeföretaget har bekräftat att det som en följd härav led en skada motsvarande minst 10 procent av värdet på den del av projektet som företaget tvingades anförtro en underleverantör, nämligen 729 210,80 euro.

- 127 Till stöd för sitt påstående har sökandeföretaget i bilaga A.34 till repliken presenterat avtalet i fråga, vilket innehåller en bilaga som räknar upp de föreslagna maskinerna och beståndsdelarna, däribland produkter från europeiska tillverkare.
- 128 I sitt svar av den 31 januari 2014 på tribunalens frågor har sökandeföretaget dessutom preciserat att Siemens skrivelse avseende annulleringen av beställningen med referensnumret P06000/CO/3060, vilken presenteras i bilaga A.21 till repliken, rörde utrustning som var avsedd för uppförandet av elektriska transformatorstationer i Kunduz och Baghlan, samt för vissa projekt i Iran.
- 129 Handlingarna i målet vid tribunalen inkluderar emellertid för det första inte några handlingar – såsom korrespondens med myndigheterna i Afghanistan – som visar att avtalet i fråga behövde ändras med anledning av att restriktiva åtgärder hade antagits mot sökandeföretaget, bland annat på så sätt att underleverantörer anlätades.
- 130 För det andra har det inte, i brist på preciseringar i detta avseende, visats att Siemens annullering av beställningen med referensnumret P06000/CO/3060 medförde att sökandeföretaget inte kunde genomföra avtalet i fråga utan att ta hjälp av underleverantörer.
- 131 För det tredje har sökandeföretaget inte preciserat huruvida den skada som det säger sig ha lidit består i ett inkomstbortfall, kostnader som uppkommit inom ramen för det berörda projektet eller i annan skada. Sökandeföretaget har inte heller presenterat några omständigheter som visar värdet på den del av avtalet som ska ha anförtrots underleverantörer eller att skadan motsvarade 10 procent av detta värde.
- 132 Under dessa omständigheter kan sökandeföretaget inte vinna framgång med sin anmärkning avseende projektet om uppförande av elektriska transformatorstationer i Kunduz och Baghlan, då denna anmärkning saknar grund.
- Övriga omständigheter som presenterats av sökandeföretaget
- 133 Sökandeföretaget har för det första, i bilaga A.5 till ansökan, presenterat en tabell som innehåller en uppräknings dels av de av sökandeföretagets utländska projekt som påverkades av de restriktiva åtgärderna (del A), dels av utländska upphandlingar som sökandeföretaget förlorade till följd av de restriktiva åtgärderna (del B) och dels av värdet på den utrustning som sökandeföretaget ska ha köpt av eller skulle ha köpt av europeiska leverantörer och som inte kunde levereras av samma skäl (del C).
- 134 Det ska inledningsvis noteras att de projekt som räknas upp i punkterna 1–3 i del A i den aktuella tabellen utgör de projekt som berörs av anmärkningarna som prövats i punkterna 102–107 respektive 118–132 ovan.
- 135 Tribunalen noterar vidare – vad avser det projekt som tas upp i punkt 4 i del A i den aktuella tabellen och de fyra upphandlingar som återges i del B i nämnda tabell – att tabellen utformats av sökandeföretaget självt, att den inte stöds av några andra omständigheter och att den inte innehåller någon uppgift som visar att den skada som sökandeföretaget säger sig ha lidit verkligen är en följd av att de europeiska leverantörerna avslutade sina affärsrelationer med företaget.
- 136 Vad avser del C i tabellen har det redan noterats i punkt 110 ovan att ett beslut att inte tillhandahålla produkter endast ger upphov till skada om det påverkar det berörda företagets ekonomiska resultat. Sökandeföretaget har emellertid endast angett det totala värdet av de produkter som påstås vara berörda, utan att på något sätt identifiera dessa eller precisera de konkreta skadliga följderna av beslutet att inte leverera de berörda produkterna.

- 137 Av dessa skäl utgör inte bilaga A.5 till ansökan tillräcklig bevisning för att sökandeföretaget har lidit skada till följd av att restriktiva åtgärder vidtagits mot företaget.
- 138 För det andra har sökandeföretaget, i bilaga A.7 till ansökan, presenterat en förteckning över sina utländska leverantörer, vilken inkluderar ett stort antal europeiska leverantörer. I likhet med del C i den tabell som presenteras i bilaga A.5 till ansökan innehåller denna förteckning likväl inga uppgifter om vilka beställningar som faktiskt gjorts hos de aktuella företagen och som inte kunnat verkställas. I förteckningen preciseras inte heller några konkreta skadliga följder av beslutet att neka leverans. Därmed utgör förteckningen inte tillräcklig bevisning för att sökandeföretaget har lidit skada.
- 139 Bilaga A.7 till ansökan styrker inte heller sökandeföretagets mer allmänna påstående att dess aktuella och framtida projekt omöjliggjordes. Det finns nämligen ingen uppgift i förteckningen över sökandeföretagets utländska leverantörer som ger vid handen hur stor del av utrustningen som sökandeföretaget köpt från europeiska leverantörer, eller ens om utrustningen i fråga inte hade kunnat ersättas med utrustning av icke- europeiskt ursprung.
- 140 För det tredje anges det i Siemens skrivelse i bilaga A.21 till repliken att sökandeföretagets beställning med referensnumret P06000/CO/3060 inte kunde accepteras med anledning av att restriktiva åtgärder hade antagits mot företaget.
- 141 Såsom redan fastställts i punkt 128 ovan rörde beställningen, enligt uppgifter som lämnats av sökandeföretaget, utrustning avsedd för uppförandet av elektriska transformatorstationer i Kunduz och Baghlan, samt vissa projekt i Iran.
- 142 I den del som avser projektet för uppförande av elektriska transformatorstationer i Kunduz och Baghlan, räcker det att hänvisa till punkterna 126–132 ovan.
- 143 I den mån som Siemens skrivelse avser de iranska projekt som åberopats av sökandeföretaget och som inte har undersökts i punkterna 126–132 ovan, utgör skrivelsen i sig inte tillräcklig bevisning för att sökandeföretaget har lidit skada. För att detta ska anses ha styrkts, krävs det nämligen åtminstone att uppgifter tillhandahålls rörande projektens identitet och villkoren för desamma samt följderna av annulleringen av beställningen med referensnumret P06000/CO/3060 på genomförandet av dessa projekt.
- 144 För det fjärde har sökandeföretaget, i bilagan till sitt yttrande av den 20 februari 2014, presenterat utdrag från dess räkenskaper för skatteåren 2010/2011, 2011/2012 och 2012/2013 samt en sammanfattande tabell. Dessa handlingar visar enligt sökandeföretaget att dess omsättning föll kraftigt och därmed att det lidit skada till följd av att restriktiva åtgärder antogs och bibehölls mot företaget.
- 145 Tribunalen konstaterar att även om utdragen från sökandeföretagets räkenskaper och den sammanfattande tabellen faktiskt visar att företagets omsättning sjunkit kraftigt, så visar de inte varför denna utveckling ägt rum. Det är följaktligen omöjligt att avgöra huruvida och, i förekommande fall, i vilken mån som nedgången i företagets omsättning beror på att restriktiva åtgärder mot sökandeföretaget antogs och bibehölls snarare än på andra faktorer, såsom den allmänna utvecklingen av företagsklimatet.
- 146 Detta gäller i än högre grad med beaktande av att nedgången i huvudsak, såsom framgår av den sammanfattande tabellen, i absoluta termer, är kopplad till projekten i Iran. Med undantag för Siemens skrivelse i bilaga A.21 till repliken (som i detta sammanhang prövats i punkt 143 ovan) berör övrig specifik bevisning som framlagts av sökandeföretaget projekt i utlandet. Den sistnämnda bevisningen kan därmed inte på ett ändamålsenligt sätt komplettera övriga handlingar som bifogats sökandeföretagets yttrande av den 20 februari 2014, för att tillräckligt säkra slutsatser ska kunna dras vad avser förekomsten och graden av orsakssambandet mellan de restriktiva åtgärder som antagits mot sökandeföretaget och nedgången i företagets omsättning.

- 147 För övrigt är det så att även om slutsatsen att ett sådant orsakssamband föreligger med själva förekomsten av de restriktiva åtgärderna, vilka per definition ska begränsa sökandeföretagets fria utövande av ekonomisk verksamhet, kan dras med tillräcklig säkerhet, har sökandeföretaget likväl fortfarande inte åberopat några omständigheter mot bakgrund av vilka omfattningen av den skada som lidits kan uppskattas. Sökandeföretaget har nämligen inte åberopat några omständigheter vilka gör det möjligt att uppskatta till vilken del nedgången i dess omsättning kan tillskrivas de restriktiva åtgärderna eller fastställa värdet av den skada som faktiskt har uppkommit till följd av en sådan nedgång. Sådana uppgifter är emellertid extra viktiga då nämnda åtgärder, enligt de handlingar som har tillhandahållits, i förevarande fall inte påverkade sökandeföretagets lönsamhet i samma utsträckning som dess omsättning.
- 148 Av vad som anförts följer att sökandeföretaget inte kan vinna framgång med sin anmärkning om att dess europeiska leverantörer avslutade sina affärsrelationer med sökandeföretaget. Det är härvid inte nödvändigt att pröva huruvida de omständigheter som har anförts i bilagan till sökandeföretagets yttrande av den 20 februari 2014 kan tas upp till sakprövning, vilket bestritts av rådet.
- 149 Tribunalen finner följaktligen att sökandeföretaget ska beviljas ersättning om 50 000 euro för ideell skada och att dess yrkande om ersättning för ekonomisk skada ska ogillas.

Ränta

- 150 Vad avser sökandeföretagets ränteyrkande, noterar tribunalen att den ideella skada som sökanden lidit har beaktats i skadeståndet till och med den dag då denna dom avkunnas. Under dessa omständigheter saknas skäl att bevilja ränta för den period som föregår denna dag.
- 151 Enligt domstolens praxis kan det jämte skadeståndet förordnas om dröjsmålsränta från och med den dag då den dom meddelas som ålägger skadeståndsansvar (se, för ett liknande resonemang, dom Dumortier m.fl./rådet, EU:C:1979:223, punkt 25, och av den 27 januari 2000, Mulder m.fl./rådet och kommissionen, C-104/89 och C-37/90, REG, EU:C:2000:38, punkt 35; dom av den 26 november 2008, Agraz m.fl./kommissionen, T-285/03, EU:T:2008:526, punkt 55). Enligt rättspraxis ska den tillämpliga räntesatsen beräknas på grundval av den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar för huvudsakliga refinansieringstransaktioner under den aktuella perioden med ett tillägg av två procentenheter (dom av den 13 juli 2005, Camar/rådet och kommissionen, T-260/97, REG, EU:T:2005:283, punkt 146, och dom Agraz m.fl./kommissionen, EU:T:2008:526, punkt 55).
- 152 Rådet ska under dessa omständigheter betala dröjsmålsränta från och med dagen för avkunnandet av denna dom till dess att full betalning för skadeståndet erlagts, enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar för huvudsakliga refinansieringstransaktioner under den aktuella perioden, med ett tillägg av två procentenheter.

Rättegångskostnader

- 153 Tribunalen ska, å ena sidan, besluta om rättegångskostnaderna i huvudförandet och, å andra sidan, besluta om rättegångskostnaderna i det interimistiska förandet. Enligt beslut av den 28 september 2011, Safa Nicu Sepahan/rådet (T-384/11 R, EU:T:2011:545) skulle beslut om rättegångskostnader i det interimistiska förandet anstå.
- 154 Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna kan tribunalen, om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, besluta att kostnaderna ska delas eller att vardera parten ska bära sin kostnad.

155 I förevarande fall har rådet helt tappat målet såvitt avser talan om ogiltigförklaring av upptagandet av sökandeföretaget och till viss del tappat målet såvitt avser skadeståndstalan, medan sökandeföretaget till större delen har tappat målet såvitt avser skadeståndstalan. Under dessa omständigheter ska rådet, utöver sina egna rättegångskostnader, även bära hälften av sökandeföretagets rättegångskostnader. Sökandeföretaget ska bära den andra hälften av sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (första avdelningen)

följande:

- 1) **I den mån som Safa Nicu Sepahan Co. berörs ogiltigförklaras**
 - **punkt 19 i del I B i bilaga I till rådets genomförandeförordning (EU) nr 503/2011 av den 23 maj 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran, och**
 - **punkt 61 i del I B i bilaga IX till rådets förordning (EU) nr 267/2012 av den 23 mars 2012 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EU) nr 961/2010.**
- 2) **Europeiska unionens råd förpliktas att betala Safa Nicu Sepahan 50 000 euro i ersättning för den ideella skada som bolaget har lidit.**
- 3) **På det skadestånd som ska utbetalas till Safa Nicu Sepahan ska dröjsmålsränta utgå från och med dagen för avkunnandet av denna dom till dess att full betalning för skadeståndet erlagts, enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar för huvudsakliga refinansieringstransaktioner, med ett tillägg av två procentenheter.**
- 4) **Talan ogillas i övrigt.**
- 5) **Rådet ska bära sina egna rättegångskostnader i huvudförfarandet och i det interimistiska förfarandet samt ersätta hälften av Safa Nicu Sepahans rättegångskostnader i dessa förfaranden. Safa Nicu Sepahan ska bära hälften av sina rättegångskostnader i huvudförfarandet och i det interimistiska förfarandet.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 november 2014.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten	1
Förfarandet och parternas yrkanden	3
Rättslig bedömning	4
1. Yrkandet om ogiltigförklaring av upptagandet av sökandeföretaget i de aktuella förteckningarna	4
2. Yrkandet om ogiltigförklaring av upptagandet av ”företag som är knutna till sökandeföretaget” i de aktuella förteckningarna	6
3. Yrkandet om skadestånd	6
Huruvida det handlande som läggs rådet till last är rättsstridigt	7
Huruvida det verkligen föreligger en skada och ett orsakssamband	9
Den ideella skadan	10
Den ekonomiska skada som uppkommit till följd av att vissa av sökandeföretagets bankkonton avslutades och att dess betalningar i euro hölls inne av de europeiska bankerna	12
Den ekonomiska skada som uppkommit till följd av att sökandeföretagets europeiska leverantörer avslutade sina affärsrelationer med sökandeföretaget	13
– Avtalet med Mobarakeh Steel Company	14
– Avtalet om modernisering av den elektriska utrustningen i Eufratdammen i Syrien	15
– Avtalet om uppförande av elektriska transformatorstationer i Kunduz och Baghlan (Afghanistan)	15
– Övriga omständigheter som presenterats av sökandeföretaget	16
Ränta	18
Rättegångskostnader	18